

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 28Cb/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119217605
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1119217605.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne Poistná udalosť s. r. o., so sídlom v Bratislave, Sabinovská 11, IČO: 45 474 231, zastúpenej Advokátska kancelária MHS Legal, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Galvaniho 7/D, IČO: 36 866 687, proti žalovanej KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie 628,60 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňu sumu 628,60 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 628,60 eura od 24.04.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne zamietá.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyňu trovy konania v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I 13.11.2019 domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 628,60 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania. V žalobe uviedla, že v dôsledku dopravnej nehody, ktorá sa stala v Pezinku 05.03.2019 došlo k vzniku škody na motorovom vozidle E. E R.: G vo vlastníctve S. Y. (ďalej len „poškodený“). Poškodený bol v dôsledku poistnej udalosti nútený si požičať náhradné motorové vozidlo po nevyhnutnú dobu. Za týmto účelom uzavrel 14.03.2019 so žalobkyňou nájomnú zmluvu, ktorej predmetom bol prenájom motorového vozidla T. Q. R.: J Prenájom náhradného vozidla trval od 14.03.2019 do 27.03.2019, keďže 27.03.2019 bola oprava vozidla poškodeného dokončená a poškodený vrátil požičané motorové vozidlo žalobkyňu. Poškodený pritom nevedel ovplyvniť dobu opráv motorového vozidla. Za prenájom vozidla vystavila žalobkyňa poškodenému faktúru č. 190301 na sumu 924 eur, t. j. 66 eur za deň prenájomu. Dňa 27.03.2019 poškodený postúpil pohľadávku voči žalovanej žalobkyňu. Keďže vinník dopravnej nehody mal uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovanou uplatnil si žalobkyňa u žalovanej nárok na náhradu škody v sume 924 eur. Žalovaná poskytla plnenie len v sume 295,40 eura, pretože neuznala dennú sadzbu zapožičania náhradného motorového vozidla a vychádzala zo sumy 45 eur za deň prenájomu náhradného vozidla, počet dní prenájomu 7 a odpočítala vlastné náklady poškodeného v sume 19,60 eura. Podľa žalobkyne ale žalovaná nepreukázala opodstatnenosť tejto skutočnosti. Za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšiu a ani cenu najdrahšiu. Je potrebné vychádzať z celého cenového pásma a ak cena za prenájom motorového vozidla z tohto pásma nevybočuje nemožno ju označiť za cenu neobvyklú. Na základe uvedeného si preto voči žalovanej uplatnila nárok na doplatenie plnenia v sume 628,60 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z tejto sumy a počítaný od 24.04.2019, teda

15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zaistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Zároveň si uplatnila aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur. Na preukázanie svojich tvrdení predložila žalobkyňa súdu zmluvu o postúpení pohľadávky z 27.03.2019 spolu s oznámením o postúpení, nájomnú zmluvu zo 14.03.2019, faktúru č. 190301 z 27.03.2019, prehlásenie k platbe v hotovosti spolu s dokladom o úhrade, čestné prehlásenie a žiadosť o refundáciu nákladov spojených s požičaním náhradného vozidla, vyjadrenie servisu k dobe opravy, záznam o dopravnej nehode, potvrdenia k cene nájmu motorového vozidla.

2. K žalobe žalobkyne sa žalovaná vyjadrila podaním doručeným súdu 05.03.2020, v ktorom uviedla, že žaloba žalobkyne nespĺňa zákonné kritéria požadované § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Poukázala na to, že žalobkyňa nemá ako predmet svojho podnikania zapísané činnosti ako faktoring, forfaiting či nadobúdanie pohľadávok, čo možno hodnotiť ako neoprávnené podnikanie. Podľa žalovanej žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť a účelnosť prenajatia náhradného vozidla zo strany poškodeného. Zároveň nie je ani aktívne vecne legitimovaná, pretože zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatná z dôvodu neexistujúceho predmetu postúpenia, pretože k úhrade faktúry došlo 05.06.2019 a zmluva o postúpení pohľadávky je datovaná 27.03.2019. Napokon za nedôvodný považovala aj nárok žalobkyne na úroky z omeškania a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. K vyjadreniu priložila oznámenie o poistnom plnení z 09.04.2019

3. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním doručeným súdu 30.07.2020. Uviedla, že v žalobe dostatočne opísala skutočnosti a dôkazy, ako aj uplatňované nároky, a preto jej žaloba spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti. Je nepochybné, že jej nárok vyplýva z povinne zmluvného poistenia vinníka dopravnej nehody. Nároky spočívajúce v náhrade škody predstavujúce náklady na zapožičanie náhradného motorového vozidla vyplývajú z § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“). K namietanému nedostatku aktívnej vecnej legitimácie uviedla, že pohľadávka uplatňovaná v konaní bola riadne a platne postúpená na žalobkyňu. Neexistuje pritom žiadna právna prekážka, aby nemohla byť postúpená budúca pohľadávka, o ktorú ide aj v tomto prípade. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania uviedla, že zákon o PZP sankcionuje len nesplnenie nepeňažnej povinnosti, nekonzumuje však úroky z omeškania podľa Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. - ďalej len „Občiansky zákonník“). K obvyklosti ceny nájmu uviedla, že poškodený sa rozhodol požičať si náhradné vozidlo v režime typickom pre dobu neurčitú, ktorá mu nijakým spôsobom nekomplikovala finančnú situáciu, poskytovala výrazne väčšiu flexibilitu a umožňovala náhradné vozidlo kedykoľvek vrátiť. Poškodený nemusel zložiť finančný depozit a ani zaplatiť nájomné vopred. Dodala, že k nájomnému nefakturovala žiadne prirážky. Nájomná zmluva jednoznačne a zrozumiteľne uvádza dennú sadzbu nájmu. Informatívna tabuľková poznámka má len informačný charakter z čoho je tvorená denná sadzba nájmu. Zaujala stanovisko aj k dĺžke doby opravy a nájmu. Argumentovala, že poškodený nemá možnosť ovplyvniť dĺžku opravy vozidla v autoservise a musí akceptovať dobu opravy, ktorú určí autoservis. Súdu spolu s vyjadrením predložila aj potvrdenia k cene nájmu motorového vozidla.

4. Okresný súd Bratislava I nariadil v spore pojednávanie na 05.11.2020. Žalovaná požiadala o prerušenie pojednávania za účelom oboznámenia sa s vyjadrením žalobkyne doručeným súdu 30.07.2020, pričom nežiadala odročiť pojednávanie (2 minúta 48 sekunda zvukového záznamu). Žalobkyňa sa v plnom rozsahu pridrжала podanej žaloby. Žalovaná po oboznámení sa s vyjadrením žalobkyne na pojednávaní uviedla, že sa pridržiava argumentácie vo vyjadrení k žalobe žalobkyne. Riešenie škodovej udalosti prebehlo v súlade so zákonom, bola priznaná náhrada v sume 45 eur za deň prenájmu motorového vozidla, priznaných bolo sedem dní nájmu a odpočítaná suma prevádzkových nákladov, ktoré by vynaložil aj poškodený, ak by jeho motorové vozidlo poškodené nebolo. Zotrvála na názore, že žalobkyňa nie je aktívne vecne legitimovaná, pretože v čase postúpenia pohľadávky poškodenému žiadna škoda nevznikla, keďže faktúra bola zaplatená až po postúpení pohľadávky. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky nevyplýva, že ide o postúpenie budúcej pohľadávky. Faktúra bola následne účelovo uhradená a ak by sa vychádzalo z tvrdenia žalobkyne, že ide o postúpenie budúcej pohľadávky, táto už bola uhradená a na strane žalobkyne by došlo opätovnou úhradou k bezdôvodnému obohateniu. Sadzba nájmu bola určená podľa nájmovej zmluvy 45 eur na deň, prirážka 21 eur sa má podľa zmluvy aplikovať len v prípade zmluvy dohodnutej na dobu neurčitú, čo táto zmluva nie je. Žalobkyňa nepreukázala, že poškodený bol nútený si prenajať motorové vozidlo.

Vo vyjadrení poškodený uviedol, že motorové vozidlo potreboval na výkon podnikateľskej činnosti, ale zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba nepodnikateľ. K dĺžke prenájmu žalovaná uviedla, že autoservis vo vyjadrení rozpísal len pristavenie vozidla a dokončenie opravy. Medzitým uviedol len „realizácia servisnej zákazky“, čo nedokladuje konkrétny úkon, ktorý bol vykonaný. Nevyhnutnosť doby opravy tak nebola vôbec preukázaná. Zotrvala na stanovisku, že žalobkyňa nemá nárok na úrok z omeškania a ani na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur.

5. Na základe doteraz uvedeného súd konštatuje, že spornou medzi stranami sporu je aktívna vecná legitímácia žalobkyne, primeranosť sumy 66 eur za deň nájmu dopravného prostriedku (v rámci toho aj oprávnenosť odpočtu prevádzkových nákladov), primeranosť celkovej doby prenájmu v rozsahu 14 dní, ako aj nárok na úroky z omeškania a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Zvyšné tvrdenia neboli stranami sporu spochybnené, a preto sa považujú podľa § 151 ods. 1 C. s. p. za nesporné. V súlade s požiadavkou jasnosti a zrozumiteľnosti rozsudku súd preto nepovažuje za potrebné skutočnosti uvedené v bodoch 1. až 4. opätovne opakovať.

6. Súd následne uvádza relevantné právne posúdenie. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

7. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona o PZP, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

11. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

12. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

13. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

14. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. V prvom rade súd uvádza, že nezistil žalovanou namietané porušenie § 132 C. s. p., čo je zrejmé už z toho, že v konaní pokračoval a vec meritorne prejednal. Odhliadnuc od evidentnej nekonzistentnosti postupu žalovanej v rámci vybavovania celej záležitosti, keď primárne poskytla čiastočné plnenie nákladov za použitie náhradného motorového

vozidla, následne však modifikovala svoj postoj tak, že aktuálne namieta/tvrdí neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa súd najskôr zaoberal, či žalobkyňa má aktívnu vecnú legitímáciu. Podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky (článok I., článok II. bod 1 a 3, článok III. bod 2.) postupca má, alebo bude mať nárok na náhradu škody voči subjektu zodpovednému za škodovú udalosť na jeho motorovom vozidle značky XX.XX.XXXX: G ku ktorej došlo 05.03.2019 v Pezinku. Postupca má, alebo bude mať za túto škodovú udalosť taktiež v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla aj priamy nárok voči poisťovni zodpovedného subjektu. Postupca si od postupníka na základe nájomnej zmluvy zo dňa 14.03.2019 účelne požičal náhradné vozidlo, ktoré nutne potreboval. Cena za dané požičanie si náhradného vozidla vo výške 924 eur predstavuje pohľadávku postupcu voči zodpovednému subjektu, resp. jeho poisťovni, ktorú má záujem postúpiť na postupníka za podmienok v tejto zmluve uvedených. Predmetom tejto zmluvy je záväzok postupcu postúpiť postupníkovi pohľadávku voči zodpovednému subjektu, jeho poisťovni bližšie špecifikovanú v článku I. tejto zmluvy. Postupca touto zmluvou postupuje pohľadávku, ktorá už existuje, alebo, ktorá v budúcnosti vznikne... V prípade prijatia poistného plnenia, resp. náhrady škody je postúpenie pohľadávky odplatené... Výška odplaty určená zmluvnými stranami je suma totožná s výškou prijatého plnenia istiny.

17. Z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobkyňou a poškodeným tak plynie, že predmetom postúpenia bol budúci nárok poškodeného voči žalovanej spočívajúci v náhrade nákladov za prenájom vozidla, a práve tento nárok bol predmetnou zmluvou postúpený žalobkyňi. Predmetom postúpenia teda nebol dlh poškodeného voči žalobkyňi z titulu nájmu náhradného vozidla. Pohľadávku poškodeného na poistné plnenie nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením žalovanej, že žalobkyňa nemá aktívnu legitímáciu z dôvodu, že by predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky mal byť dlh poškodeného voči žalobkyňi z titulu nájmu náhradného vozidla. Bol postúpený konkrétny nárok na náhradu škody v presne stanovenej výške. Zmluva o postúpení pohľadávky tak mala spôsobilý predmet postúpenia a išlo o platný právny úkon a práve touto zmluvou preukázala žalobkyňa aktívnu vecnú legitímáciu. Navyše nie je pravdou, že ak poškodený nevyňaložil finančné prostriedky na úhradu nájomného, nedošlo na jeho strane k ujme v majetkovej sfére. Poškodený ešte nedostal od žalovanej plnenie, a preto mal voči žalovanej budúcu pohľadávku a zároveň mal dlh voči žalobkyňi. Nemožno konštatovať nijakú nezákonnosť v takomto postúpení pohľadávky zo strany poškodeného žalobkyňi, aj keď faktúra ešte nebola uhradená. Zároveň z obsahu Zmluvy o postúpení pohľadávky dostatočne vyplýva, že ide o postúpenie budúcej pohľadávky, pričom žiadny právny predpis nezakazuje postúpiť budúcu pohľadávku.

18. Zmluva o postúpení pohľadávky nie je neplatná ani s ohľadom na námietku žalovanej, že žalobkyňa nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti ako faktoring, forfaiting či nadobúdanie pohľadávok, ani obdobnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou pohľadávok. Uvedené nemožno v tomto, ani v obdobných prípadoch považovať za neoprávnené podnikanie žalobkyne, pretože žalobkyňa nepodniká za týmto účelom. V danom prípade ide iba o štandardné postúpenie pohľadávky.

19. Súd sa nestotožňuje ani s tvrdením žalovanej, že ak by bola postúpená budúca pohľadávka, došlo by na strane žalobkyne k bezdôvodnému obohateniu, keďže faktúra bola dodatočne uhradená. Žalovaná nijako nešpecifikovala v čom by malo spočívať bezdôvodné obohatenie a neuviedla konkrétnu skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia. Súd už v predchádzajúcom bode 17. rozsudku dostatočne uviedol, prečo považuje Zmluvu o postúpení pohľadávky za platnú a opätovne opakuje, že predmetom postúpenia nebol dlh poškodeného voči žalobkyňi z titulu nájmu náhradného vozidla, teda nemôže ísť o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Je potrebné poukázať na znenie článku III. bod. 2 Zmluvy o postúpení pohľadávky (citované v bode 16. tohto rozsudku), že prijatím poistného plnenia, resp. náhrady škody je postúpenie pohľadávky odplatené, o čom svedčí aj vyhlásenie poškodeného (čestné prehlásenie k platbe v hotovosti), podľa ktorého plnenie žalovanej v sume 295,40 eura bolo medzi ním a žalobkyňou vysporiadané. Námietka žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia je preto nedôvodná.

20. Pokiaľ ide o primeranosť sumy 66 eur za deň prenájom motorového vozidla treba uviesť, že účelnosť vynaloženého nákladu je vecou vnútorného vzťahu medzi potrebou a prostriedkami, akými sa uspokojuje. Účelne vynaloženým je teda každý taký náklad, pri ktorom existuje dostatočná vecná

súvislosť medzi opodstatnenou potrebou a nákladom, ktorý slúži na úhradu tejto potreby. Pri poisťnej udalosti, ktorá poškodeného zbaví možnosti používať svoje vozidlo je opodstatnenou jeho potreba využívať náhradné vozidlo. Ak by si poškodený, ktorý bol v dôsledku porušenia právnej povinnosti poisťcom žalovanej zbavený možnosti používať svoje vozidlo D., prenajal od žalobkyne luxusné auto, SUV, kamión s návesom alebo opancierovanú limuzínu, nešlo by o účelne vynaložený náklad, pretože by celkom zjavne nešlo o porovnateľné vozidlá. Nebol by to primeraný spôsob realizácie legitímnej potreby, vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Poškodený si prenajal auto porovnateľnej triedy (XX. E - T. Q.), a preto možno konštatovať primeranosť a účelnosť vynaloženého nákladu na jeho prenájom.

21. Poškodený, t.j. právny predchodca žalobkyne, nemohol z titulu poisťnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla počas opravy svojho vozidla. Konceptia náhrady škody vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena požičovného, ktorá je obvyklá, teda nie cena priemerná, resp. cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Ďalej je potrebné podotknúť, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť, či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba považovať za jediný možný spôsob vyváženia ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla. Pokiaľ ide o výšku ceny nájmu, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien, nejde však o cenu priemernú. Preto pokiaľ cena nájmu z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Zároveň každá uzavretá zmluva je výsledkom individuálnych rokovaní zmluvných strán.

22. V nadväznosti na predchádzajúci bod súd konštatuje, že suma 66 eur za deň nájmu motorového vozidla celkom zjavne z cenového pásma nevybočuje. Žalobkyňa predložila potvrdenia rôznych požičovní, z ktorých vyplýva, že suma 66 eur za deň prenájmu nie je neobvyklá alebo celkom premrštená. Sumu 66 eur za deň prenájmu motorového vozidla je preto potrebné akceptovať ako cenu obvyklú. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že suma požičovného je 45 eur za deň prenájmu (čo bolo aj žalovanou priznané). Podľa nájomnej zmluvy bod 15. je cena za deň nájmu motorového vozidla 66 eur. Následne vo faktúre č. 190301 je rovnako uvedená suma 66 eur za deň nájmu motorového vozidla, pričom faktúra bližšie špecifikuje, že 21 eur je za dobu nájmu s dobou neurčitou, nájom bez zloženia celého nájomného a finančnej zábezpeky za vozidlo na začiatku doby nájmu, predĺžená splatnosť faktúry za nájom vozidla. Ide o súčasť ceny nájmu, tak ako to uviedla aj žalobkyňa, pričom sa súd stotožňuje s tým, že táto časť má informatívny charakter a nemožno sumu 21 eur považovať za akúsi dodatočne účtovanú prirážku, keďže cena nájmu bola vždy pevne stanovená sumou 66 eur za deň nájmu náhradného vozidla. Žalovaná tvrdila, že prirážku možno aplikovať len v prípade uzatvorenia zmluvy na dobu neurčitú, čo v danom prípade splnené nebolo. Súd poukazuje na celé znenie tejto poznámky, že suma 21 eur je aj za nájom bez zloženia celého nájomného a finančnej zábezpeky za vozidlo na začiatku doby nájmu, predĺžená splatnosť faktúry za nájom vozidla. Tieto okolnosti splnené boli, čo tvrdila aj žalobkyňa a žalovaná ich nerozporovala. Nemožno ale súhlasiť s tvrdením žalovanej, že zmluva je uzavretá na dobu určitú. V zmluve o nájme je uvedený len predpokladaný počet dní nájmu (9), skutočný počet dní nájmu bol ale 14, pričom zmluva nebola predĺžovaná žiadnymi dodatkami, a preto nemôže ísť o zmluvu uzavretú na dobu určitú ako sa žalovaná snaží presvedčiť súd. Čo sa týka počtu dní nájmu náhradného vozidla súd poukazuje na vyjadrenie servisu k dobe opravy, podľa ktorého bolo vozidlo pristavené 14.03.2019 a oprava bola dokončená 27.03.2019. Poškodený mal náhradné

vozidlo prenajaté v čase od 14.03.2019 do 27.03.2019, teda v čase vykonávania opravy jeho motorového vozidla. Neprimerané by bolo preto používanie náhradného vozidla po 27.03.2019. Poškodený ale nedokáže ovplyvniť dĺžku opravy motorového vozidla, a preto akákoľvek námietka žalovanej v tomto smere je nedôvodná. Navyše žalovaná v oznámení o poistnom plnení ani len neuviedla, prečo je primeraná dĺžka opravy len 7 dní. Súd zároveň poukazuje na to, že poškodené motorové vozidlo bolo opravované v zmluvnom autoservise žalovanej, a preto je vylúčené, aby poškodený mal preukazovať vykonávanie jednotlivých servisných úkonov počas jednotlivých dní. Ide predsa o zmluvný autoservis žalovanej, ktorá jediná môže ovplyvniť dĺžku opravy motorového vozidla. Používanie motorového vozidla poškodeným 14 dní počas opravy jeho vlastného vozidla je preto účelne a primerané. Poškodený zároveň v čestnom prehlásení uviedol, že auto používa každý deň aj počas víkendov na pracovné aj súkromné povinnosti, ktoré by bez auta časovo nestíhal, nevládal. Súd teda nevidí dôvod, prečo by mal poškodený uzavrieť Zmluvu o nájme ako živnostník, keď auto využíval aj na súkromné účely. Skutočnosť, že poškodený zmluvu uzavrel ako fyzická osoba neznamena, že nepreukázal potrebu používania náhradného motorového vozidla. Žalovaná navyše uznala časť nákladov za prenájom náhradného vozidla, a preto je nepochopiteľné prečo dodatočne spochybňuje nevyhnutnosť prenájmu náhradného vozidla. Žalobkyňa preto dostatočne preukázala nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla zabezpečeného poškodeným, ako aj nevyhnutnosť doby, po ktorú bolo vozidlo prenajaté (14 dní x 66 eur za deň prenájmu = 924 eur). Boli tak splnené všetky predpoklady, za splnenia ktorých vzniká zodpovednosť za škodu, a preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 628,60 eura (924 eur - 295,40 eura), ktorá predstavuje sumu, o ktorú žalovaná krátila poskytnuté plnenie. Súd tak priznal aj odpočet za prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla, ktoré ale neboli žalovanou nijako bližšie konkretizované a predovšetkým ani preukázané, a preto krátenie plnenia o túto sumu súd vyhodnotil ako nedôvodné.

23. Čo sa týka úrokov z omeškania nemožno sa stotožniť s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa (žalovaná) krátila plnenie splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovni je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobkyne) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t. j. sankcionuje neskoré prešetrovanie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu (žalovanú) povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020 a sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020.

24. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti 08.04.2019. V súlade s bodom 23. bola povinná poskytnúť poistné plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti a keďže tak neurobila, je od 24.04.2019 v omeškaní s plnením sumy 628,60 eura. Súd preto zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania v žalobkyňou požadovanej výške 5 % (v súlade s nariadením uvedeným v bode 9. tohto rozsudku) zo sumy 628,60 eura od 24.04.2019 do zaplatenia.

25. Napokon pokiaľ ide o nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur súd poukazuje na § 1 ods. 2 zákona o PZP, ktorý odkazuje na použitie Občianskeho zákonníka. Vykonávací predpis k Občianskemu zákonníku t. j. Nariadenia vlády

Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka inštitút paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky nepozná, a preto v tejto časti súd žalobu žalobkyne zamietol.

26. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná (z hľadiska žalovanej istiny), a preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.